

Til nr. 2, 3 og 8.

Efter reglerne i lovens §§ 9 og 10 skal der ved ægteskabs indgåelse foretages en selvstændig ansættelse af hustruens indtægt indtil giftermålet. På tilsvarende måde skal der ved separation eller skilsmisse ske selvstændig ansættelse af hustruens indtægt i tiden fra adskillelsen til indkomstårets udgang.

Det har under planlægningen af kildeskatteordningen vist sig, at det vil volde praktiske vanskeligheder således at opdele hustruens indkomst i to perioder inden for et indkomstår, og det foreslås derfor, at indkomstansættelsen i de nævnte situationer skal omfatte hele det pågældende indkomstår, således at f. eks. hustruens indtægt før ægteskabets indgåelse lægges sammen med hendes særskilte indkomst i resten af året.

Ændringerne nr. 2 og 3 tager sigte herpå.

De får ikke betydning for størrelsen af hustruens personfradrag, men nødvendigvis dog en vis tilpasning af reglerne i § 37, stk. 2, herom, jfr. ændring nr. 8. Herefter fratrækkes hustruens personfradrag i hendes samlede indkomst også i det år, hvori ægteskab indgås eller ophører ved separation eller skilsmisse.

Endvidere foreslås det under nr. 3 af praktiske grunde at ophæve reglen i § 10 om, at manden ved ægteskabets ophør ved separation eller skilsmisse skal svare særskilt formueskat af hustruens formue for tiden indtil ophøret.

Til nr. 4.

Som ved separation og skilsmisse foreslås det, at manden ikke ved hustruens død skal svare særskilt formueskat af hustruens formue for tiden indtil dødsfaldet. Skatten vil i stedet påhvile dødsboet for hele det pågældende indkomstår.

Til nr. 5 og 6.

Ændringsforslagene går ud på at bibeholde de i den gældende lovs § 25 fastsatte bestemmelser om standardfradraget. Ved ændringsforslag nr. 5 tilbageføres den bestemmelse vedrørende lønmodtagerfradraget, der ved lovforslaget af redaktionelle grunde er foreslået henført til § 25, til § 24, og ved ændringsforslag nr. 6 bibeholdes som § 25 reglen om standardfradrag i den gældende lovs § 25 med en redaktionel ændring,

der er en følge af, at lovens § 47 ved lovforslagets nr. 17 A foreslås ophævet.

Til nr. 7.

Efter den under lovforslagets nr. 15 foreslåede affattelse af § 43 vil der blive tale om flere arter af B-indtægt. Derved begrænses anvendelsesmulighederne for reglen i § 27 om fritagelse for beskatning af mindre B-indtægter. Ændringsforslaget går ud på, at de i § 43, stk. 2, a-f, omhandlede indtægter ikke skal omfattes af reglen i § 27, så længe de ikke er henregnet til A-indkomst. Derved undgås den nævnte afsvækkelse af den praktiske betydning af reglen i § 27.

Til nr. 9.

Den ved lovens § 4, stk. 2, indførte særskilte beskatning af gifte kvinder vil, når hustrufradraget ikke opretholdes, bevirke, at en del ægtepar med samlet indtægt under proportionalsskattegrænsen kommer til at betale højere skat end efter de gældende regler, dersom de hidtil har opnået hustrufradrag. Hvis de har haft ret til det fulde hustrufradrag på 2.000 kr., vil der efter de gældende udskrivningsregler kunne blive tale om en skattestigning på ca. 600-700 kr.

For at undgå dette foreslås det, at der ved beregningen af skatten af hustruens særskilte indkomst indrømmes et fradrag, der ligesom det nuværende hustrufradrag udgør et beløb svarende til halvdelen af hustruindkomsten, dog højst 2.000 kr. Der er ikke nogen begrundelse for fradraget på de højere indtægtstrin, hvor den særskilte beskatning i sig selv medfører skattelettelser. Det foreslås derfor, at overgrænsen for fradraget nedsættes med 100 kr. for hver fulde 1.000 kr., hvormed hustruindtægten overstiger 10.000 kr. Fradraget bortfalder således, når hustruindtægten er 30.000 kr. eller mere.

Fradraget indrømmes kun i særskilt indkomst af den art, der efter de gældende regler giver ret til hustrufradrag. Fradrag gives således ikke, hvis hustruens indtægt består af pension. Hustrufradraget indrømmes ligesom efter gældende ret med det fulde beløb, selv om hustruen kun har haft den selvstændige beskæftigelse i en del af indkomståret.

Hvis hustruindtægten er forholdsvis lav,